

Entre sembrats, al peu d'una frondosa roureda s'eleva aquesta modesta cinglera, que portant la contraria a la majoria, mira descaradament al nord. Els voltors hi són presents en gran nombre ajudant a crear una atmosfera única on sembla que tot s'atura. Entre tanta verticalitat la via es presenta convincent, no donant treva i fent-nos escalar. Totalment equipada, només caldrà un grapat de cintes i un estrep per intentar treure l'entrellat.

• Via: Resistència Xoixone

• Zona: La Clua – Cingle de l'Obaga

• Dificultat: 6b/Ae (MD+)

• Dificultat obligada: 6a/Ae

• Llargària: 125 metres

• Grau d'exposició: Baix

• Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb parabolts, ponts de roca i un pitó

• Material: 14 cintes exprés i un estrep

Orientació: NordValoració: ***

Aproximació:

Des d'Artesa de Segre prenem la carretera que va a Baldomar i Alòs de Balaguer. Un cop a Baldomar prenem el trencall cap a la Clua i seguim la carretera fins arribar a la paret. Passat un revolt tenim espai per un vehicle. Continuem a peu per un corriol (fites) que ens mena a una feixa que resseguim cap a l'est fins arribar a peu de via.

L1(6a/Ae)

El primers metres transcorren per una fissura ampla que forma la paret amb una llastra. La roca en aquest tram està escrostonada i haurem de parar compte. La segona part del llarg transcorre en lliure per una placa taronja que dóna pas a uns darrers metres amb 3 passos d'Ae per atènyer la reunió. 10 parabolts i 2 ponts de roca, 30 metres.

L2(6a+/A0)

En aquesta tirada la roca millora (tot i que té una pàtina de líquens que complica l'adherència). És un llarg molt dret que combina passos atlètics amb altres de més tècnics. 9 parabolts, 20 metres.

L3(6b/A0)

Sortim de la reunió acerant per enfilar uns passos de placa difícils. superats aquest continuem per una fissura que ens obliga a desplegar una escalada en diedre tècnica amb alguna sortida a la placa de la dreta. La part superior de la fissura és menys exigent però més atlètica. Entrada a la reunió molt tècnica però ben protegida. 9 parabolts, un clau i un pont de roca, 25 metres.

L4(6a/Ae)

Iniciem la tirada en artificial superant una pronunciada panxa fins enfilar la fissura, que escalem en diedre. La segona part del llarg transcorre sobre roca molt bona, on haurem de superar una panxa abans d'arribar a la reunió. 8 parabolts, 25 metres.

L5(V/Ae)

També comencem amb un parell de passos d'Ae per de seguida sortir en lliure. La paret de seguida es rendeix i només cal grimpar una mica per arribar a la darrera reunió. 5 parabolts, 25 metres.

Descens:

Un ràpel de 25 metres fins la R4, un altre de 45 fins la R2 (aquest una mica diagonal, mola posar alguna cinta per dirigir la corda); i un darrer de 45 fins al peu de via, amb uns últims metres ben volats.

El que més m'ha agradat:

- Contrada pintoresca i tranquila, ideal per quan busquem ombra.
- Via ben trobada, on mercès al bon equipament podrem forçar al gust.

El que no m'ha agradat tant:

- Primera i segona reunions molt incòmodes.
- La roca és recoberta amb una pàtina de liquen que no sempre dóna confiança.

No escalar de gener a juny